

Co-funded by
the European Union

CURABILITY

Dostępność Kulturalna

PAKIET ZALECEŃ POLITYCZNYCH

w celu zdefiniowania strategii zrównoważonego rozwoju, która będzie obejmować wszystkie działania i decyzje, które należy podjąć, oraz przeszkody, które należy pokonać, aby umożliwić realizację projektu w innych środowiskach, na poziomie lokalnym lub krajowym

Projekt CURABILITY

Co-funded by
the European Union

Co-funded by
the European Union

INFORMACJE O PROJEKCIE

Akronim projektu:

CURABILITY

Tytuł projektu:

Dostępność Kulturalna

Numer projektu:

2021-1-ES01-KA220-ADU-000030420

Kluczowe działanie:

KA220-ADU - Partnerstwa na rzecz współpracy w kształceniu dorosłych

Strona internetowa:

www.curability.eu

Co-funded by
the European Union

Europejskie dziedzictwo kulturowe odgrywa istotną rolę w kształtowaniu przyszłości Europy, a dostęp do niego jest nie tylko podstawowym prawem człowieka, lecz również fundamentalną strategią służącą do wzmocnienia i promocji jego zasobów. Jednakże, dostęp do dziedzictwa kulturowego nie jest równy dla wszystkich ludzi, a szczególnie utrudniony jest on dla grup znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, w tym osób niepełnosprawnych.

Aktualna wiedza na temat niepełnosprawności i jej potrzeb jest niewystarczająca. Pracownicy sektora kultury i ich trenerzy nie są obecnie szkoleni w zakresie wiedzy dotyczącej potrzeb osób niepełnosprawnych i dostępnych zasobów technologicznych. Co więcej, niedobór środków finansowych uniemożliwia wdrożenie niezbędnych ulepszeń, zarówno w zakresie sprzętu, jak i na szkolenie pracowników kultury.

W związku z tym stworzono projekt CURABILITY, który zrodził się z potrzeby poprawy dostępu do kultury dla osób z wszelkiego rodzaju niepełnosprawnościami. W ramach projektu opracowano niniejszy PAKIET ZALECEŃ POLITYCZNYCH, który określa strategię postępowania, a także działania i decyzje, które należy podjąć, oraz przeszkody, które należy pokonać, aby zapewnić TRWAŁOŚĆ produktów stworzonych w ramach projektu. Ponadto pakiet ten ma na celu umożliwienie wykorzystania tych produktów w innych środowiskach, zarówno na poziomie lokalnym, krajowym, jak i całej Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Partnerstwo projektu CURABILITY

Co-funded by
the European Union

Co-funded by
the European Union

Propozycje partnerów dotyczące realizacji działań, które pozwolą na zachowanie trwałości rezultatów projektu

Możliwe działania na
rzecz
zrównoważonego
rozwoju

- Należy utworzyć **silną społeczność miłośników kultury** (na szczeblu lokalnym / międzynarodowym), która powinna zostać opracowana na wzór społeczności internetowej Curability, tak aby umożliwić dzielenie się produktami i najlepszymi praktykami CURABILITY ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. Ponadto należy również nawiązać **długoterminowe partnerstwa i współpracę** między interesariuszami tej społeczności (muzea, instytucje kultury, ...), którzy mają na uwadze włączenie społeczne osób niepełnosprawnych i zapewnienie im dostępu do kultury.
- **Zasoby finansowe powinny być stale inwestowane** w powiększanie społeczności pracowników kultury, edukatorów, organizacji i instytucji kultury poprzez udostępnianie wyników projektu oraz dodatkowych szkoleń i warsztatów opracowanych w jego ramach w celu poprawy sytuacji osób należących do danej grupy docelowej.
- Wykorzystanie projektu „**społeczność miłośników kultury**” i udostępnianie opracowanych w jego ramach materiałów, w celu rozpowszechniania możliwości realizacji projektu wśród pracowników i obiektów kultury.
- Oferowanie **ustawicznych szkoleń** i warsztatów dla dostępnych kuratorów i specjalistów z danej dziedziny, **dostosowywanie materiałów do różnych grup docelowych** i do konkretnych potrzeb lokalnych odbiorców, oraz korzystanie z dostępnych **narzędzi cyfrowych** w celu dotarcia do jak największej liczby interesariuszy.
- **Nieustanne organizowanie spotkań, warsztatów i kanałów komunikacji w celu rozpowszechniania rezultatów projektu** wśród poszczególnych interesariuszy za pomocą „jednego punktu dobrych praktyk UE”, czyli opracowanego „E-Banku danych”. **Zwiększy to ich świadomość** i przyczyni się do poprawy dostępności dla różnych grup docelowych. Proces ten powinien odbywać się nie tylko poprzez klasyczne podejście, lecz także poprzez wykorzystanie **nowych technologii** do celów szkoleniowych oraz dostosowanie rezultatów projektu do różnych grup docelowych i potrzeb poszczególnych obszarów lokalnych.
- **Ustawiczne szkolenie pracowników** w zakresie potrzeb związanych z dostępnością i specyfiki różnych rodzajów niepełnosprawności, w celu utworzenia bardziej włączającej i dostępnej przestrzeni roboczej dla poszczególnych interesariuszy. Nowo

Co-funded by
the European Union

nabyte umiejętności otworzą **nowe możliwości** w zakresie skuteczniejszej pomocy pracownikom kultury i osobom niepełnosprawnym, poprzez tworzenie dostępnych przestrzeni kulturalnych oraz umożliwienie zrozumienia przysługujących im praw i wymagań dotyczących dostępu do tych przestrzeni.

Koszty realizacji

- Opracowanie szkoleń wymaga **inwestycji**, zarówno pod względem kosztów, jak i czasu personelu, który **najpierw musi zostać przeszkolony**, w celu nabycia odpowiednich umiejętności w zakresie rozpowszechniania i wdrażania tych szkoleń. Niekiedy wiąże się to z koniecznością zatrudnienia **nowych pracowników**, co również może stanowić wyzwanie ze względu na poniesienie dodatkowych kosztów, niekiedy znacznie obciążających budżet organizacji.
- Nabywanie przez pracowników nowych zdolności i umiejętności wymaga odpowiedniej **organizacji ich czasu**. Ponadto przygotowanie i opracowanie warsztatów i szkoleń również wymaga poświęcenia czasu pracowników i nakładów finansowych. Ze względu na brak dostępnych zasobów i funduszy powstanie **konkurencja w zakresie ustalania priorytetów** względem innych zadań realizowanych w ramach tych organizacji, w związku z czym konieczne będzie ustalenie nowych priorytetów związanych z wykonywaniem poszczególnych zadań. Podstawowym narzędziem służącym do określenia, które z działań należy wykonać w pierwszej kolejności będą dostępne fundusze organizacji.
- **Ograniczenie funduszy** może stanowić wyzwanie dla miejsc kultury i ich pracowników, gdyż mogą oni nie uznać **wartości dodanej** wynikającej z oferowanej wiedzy i szkoleń w zakresie dostępności kulturowej i proponowanej przemiany tych miejsc. Ponadto nabyta przez nich wiedza może nie znaleźć praktycznego zastosowania w ich codziennej pracy.
- Uzyskanie statusu eksperta w zakresie korzystania z różnych **konkretnych narzędzi**, takich jak **technologia druku 3D**, wymaga intensywnego szkolenia prowadzonego we własnym zakresie lub przeprowadzenia szkolenia zewnętrznego, co oznacza dodatkowe nakłady kosztów i czasu, które nie zawsze są dostępne.
- Materiały i wyniki opracowane i dostępne w ramach projektu CURABILITY muszą być **dostosowane** do różnych grup docelowych, a także uwzględniać poszczególne lokalne środowiska społeczne i kulturowe.
- Wdrożenie ulepszeń w zakresie dostępności, przy jednoczesnym założeniu, że będą one miały pozytywny wpływ na społeczeństwo, nie będzie wiązało się ze szczególnym **ekonomicznym uznaniem** dla danej jednostki, co oznacza, że ciężko jest oczekiwać, że jednostki otrzymają **dodatkowe środki** na pokrycie dodatkowych kosztów związanych z tymi wdrożeniami.

Co-funded by
the European Union

- Możliwość wykorzystania **nowych technologii** w celu udostępnienia ulepszeń jak największej liczbie interesariuszy oznacza również konieczność posiadania odpowiednich umiejętności i ekspertów w zakresie tych nowych technologii, w celu rozwijania rezultatów projektu i dostosowywania ich do **różnych rodzajów niepełnosprawności**.

Zmiany w przepisach i regulacjach prawnych

- Na szczeblu europejskim wiele krajów podjęło wysiłki w celu dostosowania swoich przepisów i polityk do zasad i zobowiązań określonych w **Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych (KPON)**. Niestety, większość proponowanych zmian prawnych jest bardzo ogólna i nie uwzględnia potrzeb i opinii osób niepełnosprawnych. Aby to zmienić i tym samym przyczynić się do opracowania nowych przepisów lub inicjatyw, należy wziąć pod uwagę opinie tej grupy osób. Jednakże, pomimo wszelkich dołożonych starań, osoby niepełnosprawne nadal są stygmatyzowane i dyskryminowane, ponieważ wciąż nie traktuje się ich jako osoby posiadające zdolność do czynności prawnych, autonomię i wolność. W niektórych krajach, większość obowiązujących przepisów prawnych obejmuje już różne aspekty dostępności, zasadniczo odnosząc się do podstawowych praw tych osób, jednak wiele krajów nadal stoi w obliczu poważnych wyzwań związanych z **dyskryminacją osób niepełnosprawnych** wynikających z piętna społecznego i wykluczenia, które nadal utrzymują się w społeczeństwie. Jednym z możliwych rozwiązań tego problemu mogłoby być opracowanie i wzmocnienie dodatkowych kampanii i programów skierowanych na **zmianę sposobu postrzegania osób niepełnosprawnych** przez społeczeństwo.

- Ogólnie rzecz biorąc, aby z biegiem czasu zagwarantować wprowadzenie niezbędnych zmian, konieczne byłoby wdrożenie **nowych specjalnych i szczegółowych przepisów** dotyczących wymogów dostępności w zakresie projektowania dostępnego środowiska w miastach i budynkach, tak aby stały się one dostępne dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej lub z niepełnosprawnością fizyczną, wzrokową i słuchową. W celu poparcia i zabezpieczenia tych nowych przepisów i regulacji, konieczne byłoby zapewnienie **dodatkowych dotacji i funduszy** przeznaczonych na szkolenia dla pracowników kultury i personelu kulturalnego, dotyczących tego, jak witać i przyjmować gości z różnymi rodzajami niepełnosprawności. W związku z tym, konieczne byłoby również finansowanie działań związanych z przystosowaniem budynków i przestrzeni do potrzeb osób niepełnosprawnych.

- W ostatnich latach przyznano kilka funduszy, w wyniku których większość **przebudowana**, jednak aby zachować te zmiany w czasie, konieczne byłyby dodatkowe fundusze. **Utworzenie ważnego i wysoko cenionego funduszu** dla organizacji pracujących z osobami niepełnosprawnymi w celu

ulepszenia ich przestrzeni, mogłoby stanowić ogromną różnicę i zachęcić innych do podjęcia podobnych działań. Ogólnie rzecz biorąc, w krajach UE większość budynków i infrastruktury należącej do sektora publicznego ma obowiązek zapewnić rozwiązania dostępne dla osób niepełnosprawnych, przy czym większość infrastruktury prywatnej również oferuje dostępne funkcje, takie jak rampy i windy, jednak nie zawsze jest to regułą. Może to stawiać osoby niepełnosprawne w trudnej sytuacji, zwłaszcza gdy usiłują odwiedzić różne przestrzenie kultury.

- Na szczeblu międzynarodowym, **należy zwiększyć współpracę między decydentami a przedstawicielami osób niepełnosprawnych**, poprzez budowanie partnerstw w celu promowania zaangażowania osób niepełnosprawnych i ich organizacji w proces tworzenia nowych polityk, programów i różnego rodzaju inicjatyw. **Opinie osób niepełnosprawnych** muszą być rzeczywiście brane pod uwagę na każdym etapie podejmowania decyzji. Konieczne jest więc zwiększenie liczby i zasięgu konsultacji między decydentami, interesariuszami kultury i przedstawicielami osób niepełnosprawnych we wszystkich krajach UE. W związku z tym, należy ustanowić wiążące i regularne **mechanizmy konsultacji**, zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, ze stowarzyszeniami osób niepełnosprawnych i grupami rzeczników w celu zebrania informacji na temat kwestii politycznych mających wpływ na osoby niepełnosprawne.

- W niektórych krajach istnieją przepisy mające na celu promowanie integracji społecznej i włączenia osób niepełnosprawnych. Zachęca to pracodawców do **zatrudniania osób niepełnosprawnych** i zapewniania im „rozsądnych” udogodnień, jednak w tym przypadku **„prawdziwe” włączenie społeczne zawodzi**, gdyż nie uwzględnia ono wszystkich rodzajów niepełnosprawności, a tym samym wszystkich grup osób niepełnosprawnych. W związku z tym, najbardziej korzystnym rozwiązaniem byłoby dodatkowe wsparcie finansowe dla pracodawców, którzy zatrudniają osoby niepełnosprawne, a także dodatkowy budżet na dostosowanie sprzętu i zasobów do potrzeb tych osób. Przepisy prawne powinny wywierać większą presję na instytucje prywatne, tak aby nakłonić je do wdrażania środków, które umożliwiają uczynienie przestrzeni kultury bardziej dostępnymi dla osób niepełnosprawnych.

Skutki i problemy

- Objaśnianie, przekonywanie i wdrażanie niezbędnych zmian w jednostkach kulturowych z pewnością będzie stanowić wyzwanie, nie ze względu na brak motywacji lub zrozumienia, ale głównie z powodu konieczności poniesienia **dodatkowych kosztów związanych z tym procesem**. W związku z tym, konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w przepisach i regulacjach prawnych.
- **Poszczególne rodzaje niepełnosprawności** wymagają różnego rodzaju podejść, wiedzy i umiejętności, które umożliwią dostosowanie materiałów do poszczególnych, indywidualnych przypadków. Społeczność osób niepełnosprawnych jest zróżnicowana, obejmuje różne rodzaje i stopnie niepełnosprawności. Utrudnia to zachowanie równowagi między interesami, wysiłkami i funduszami, co sprawia, że trudno jest uwzględnić wszystkie rodzaje niepełnosprawności w równym stopniu.
- Należy ustanowić **mechanizmy regularnych konsultacji**, które zapewnią długoterminowe poszanowanie i reprezentację zróżnicowanej społeczności osób niepełnosprawnych, w celu przydzielania im odpowiednich funduszy i wsparcia.
- Aby przekonać decydentów, kierownictwo, trenerów, a nawet społeczność osób niepełnosprawnych do wprowadzenia niezbędnych zmian, potrzebne są atrakcyjne i skuteczne **kampanie uświadamiające**. Kampanie te wymagają nakładów finansowych i zaangażowania personelu, przy czym znalezienie zasobów i funduszy może okazać się nie lada wyzwaniem.
- Nabycie przez personel wymaganych umiejętności i wdrożenie niezbędnych ulepszeń w miejscach kultury wymaga podjęcia **długoterminowych wysiłków** i inwestycji.
- Pomimo dostępności różnego rodzaju dotacji dla organizacji pracujących z osobami niepełnosprawnymi, usprawnienia danego miejsca z pewnością będą wymagały dalszych dodatkowych zasobów.
- W celu zapewnienia długoterminowych efektów i rezultatów, **konieczne jest opracowanie regulacji prawnych**, które będą wymuszały wprowadzanie zmian.

**Obowiązki i
potrzeby, które
należy utworzyć**

- Rząd, instytucje kultury, organizacje osób niepełnosprawnych i decydenci muszą ze sobą współpracować, aby z biegiem czasu zapewnić odpowiedni rozwój wiedzy, umiejętności i postaw. **Władze** muszą być zaangażowane i przekonane o potrzebie stworzenia polityki, która zmieni obecną sytuację związaną z niewielką lub zerową dostępnością niektórych urządzeń dla osób niepełnosprawnych. Zmiana tych polityk doprowadzi do zobowiązania jednostek kulturalnych, zarówno publicznych, jak i prywatnych, do **inwestowania** w poprawę dostępności.
- W celu odpowiedniego uwzględnienia wszystkich rodzajów niepełnosprawności należy zorganizować **kampanie uświadamiające** na temat znaczenia dostępności kulturowej oraz szkolenia praktyczne. Ustanowienie tych mechanizmów konsultacji będzie wymagało powołania osób lub zespołów odpowiedzialnych za koordynację i zarządzanie nimi.
- Wszelkie zmiany wymagają **ustawicznego szkolenia i edukacji** organizacji, instytucji, pracowników i specjalistów. Pracownicy socjalni mogą również uczestniczyć w warsztatach szkoleniowych, aby poszerzyć swoją wiedzę na temat dziedzictwa kulturowego. Zwiększy to nie tylko ich szanse na pełnienie funkcji asystentów kulturalnych w muzeach i galeriach sztuki, ale także możliwości osób niepełnosprawnych i instytucji w zakresie posiadania większej liczby odpowiednio przeszkolonych techników. Facylitatorzy i koordynatorzy konsultacji powinni zostać przeszkoleni w zakresie **komunikacji włączającej** (znajomość języka migowego, tworzenie dostępnych dokumentów) i posiadać kompleksową wiedzę na temat praw osób niepełnosprawnych.
- Niezwykle istotne jest projektowanie kampanii społecznych, które pozwolą **zrozumieć obecną sytuację** jeszcze przed zaprojektowaniem kampanii uświadamiających, tak aby **słabości i potrzeby zostały wykryte** jeszcze przed opracowaniem szkoleń, warsztatów, programów edukacyjnych i uświadamiających. Ta sama zasada obowiązuje również przy opracowywaniu nowych polityk i kampanii, strategii komunikacyjnych itp.
- Ulepszenia i zmiany wymagają ustawicznego szkolenia i kształcenia organizacji, instytucji, personelu i specjalistów. Konieczne jest również zatrudnianie nowych pracowników i szkolenie już zatrudnionych, w celu zwiększania i dostosowywania

ich umiejętności. W związku z tym, kluczowe może okazać się szkolenie w zakresie **nowych technologii**, które umożliwi personelowi osiągnięcie autonomii w tworzeniu i ulepszaniu wirtualnych przestrzeni lub sieci, w których można oferować różnego rodzaju usługi, od wirtualnych wizyt online, po rezerwacje, itp.

- Interesariusze kultury muszą ze sobą współpracować, aby poprawić dostępność kultury.

- Aby uczynić dane miejsce lepszym i bardziej atrakcyjnym, konieczny jest dostęp do **dodatkowego wyższego źródła finansowania**, które pokryje pełne koszty, zaangażuje personel wewnętrzny i rozpocznie kampanie informacyjne w celu promowania nowego programu.

Analiza SWOT

Mocne strony

- W większości krajów przyjęto **nowe przepisy i regulacje prawne** w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu fizycznej dostępności instytucji kultury.
- Współpraca z kluczowymi interesariuszami (muzea, instytucje kultury, ...) przyczyni się do zbudowania **silnej sieci wsparcia i wiedzy specjalistycznej**. Im większa będzie ta sieć, tym więcej innych interesariuszy wykaże zainteresowanie i tym samym pojawi się więcej nowych inicjatyw. Utworzenie **silnej społeczności** na wzór społeczności internetowej Curability może sprzyjać współpracy, dzieleniu się wiedzą i inicjowaniu przyszłych projektów.
- Rezultaty uzyskane w ramach projektu CURABILITY zapewniają szereg **narzędzi** dla specjalistów, pracowników i instytucji kultury w celu wdrażania i wpływania na zmiany w ich praktyce. Na ich podstawie **można oferować szkolenia** opracowane ramach projektu innym interesariuszom, nie tylko pracownikom sektora kultury, co będzie cennym atutem. W ten sposób **holistyczne podejście** do projektu w zakresie kwestii dostępności zapewnia narzędzia do opracowywania różnych strategii, a rezultaty dostarczają rzeczywistych doświadczeń, które pomogą innym instytucjom kultury w poprawie ich dostępności. **Dostosowanie treści projektu** do konkretnych potrzeb lokalnych odbiorców sprawia, że oferowane warsztaty i sesje szkoleniowe są jak najbardziej odpowiednie i skuteczne.
- Rezultaty projektu pomogą instytucjom i pracownikom kultury poszerzyć ich wiedzę i świadomość dotyczącą **różnych rodzajów niepełnosprawności** oraz konkretnych różnic występujących między różnymi krajami europejskimi. Szkolenia i wyniki projektu będą stanowić solidny punkt wyjścia, który będzie można wykorzystać w różnych krajach, w celu dostosowania ich do **warunków lokalnych**.
- Istnieją różne **możliwości finansowania** kształcenia i szkoleń interesariuszy.

Słabe strony

- Wielu menedżerów kultury, pracowników, edukatorów, a także decydentów politycznych nie zna pojęcia dostępności kulturowej wykraczającego poza

dostępność fizyczną. Ponadto doświadczenia partnerów są **zróżnicowane**, co wiąże się z koniecznością **dostosowania wyników projektu** do różnych szczebli krajowych, przy uwzględnieniu różnych doświadczeń i uwarunkowań krajów partnerskich. Może to stanowić nie lada wyzwanie. W związku z tym, lokalni specjaliści ds. kultury, edukatorzy i pracownicy muzeów posiadają niewielką wiedzę na temat projektu oraz wartości prowadzonych warsztatów i szkoleń.

- Niewątpliwie dużym wyzwaniem, z jakim muszą mierzyć się organizacje kultury jest **niedobór środków finansowych** na wprowadzenie w życie zaleceń, propozycji i rozwiązań dotyczących przekształcenia ich przestrzeni i szkolenia personelu. Ponadto wdrożenie zaleceń opracowanych w ramach projektu może wymagać znacznych nakładów finansowych i zasobów ludzkich. Natomiast prowadzenie warsztatów i szkoleń na poziomie lokalnym może pochłaniać dużą ilość zasobów, co znacznie nadwyrężyłoby budżet i wpłynęło na jakość i skalę tych działań. Dostęp do funduszy i dotacji jest ograniczony, przy czym **w Europie istnieje wiele innych potrzeb**, które konkurują z dostępnością kulturową.

- **Naturalny opór poszczególnych osób i grup wobec zmian** będzie stanowił wyzwanie dla wdrożenia niezbędnych zmian w celu poprawy dostępności. Podnoszenie świadomości na temat dostępności kulturowej może być wyzwaniem dla profesjonalistów i instytucji ze względu na konieczność poświęcenia sporej ilości czasu i wysiłku.

- Pomimo tego, że projekt jest krokiem milowym w obecnej sytuacji, gdyż promuje on i poprawia świadomość na temat różnych rodzajów niepełnosprawności i ich potrzeb, takie podejście z pewnością nie jest wystarczające i powinno zostać dogłębnie przeanalizowane przy okazji realizacji kolejnych projektów.

Szanse

- Projekt przyczynił się do stworzenia sieci instytucji, pracowników i organizacji, które pomogą poszerzyć możliwości współpracy i podnoszenia świadomości zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym. Projekt **e-Bank danych** może zwiększyć promocję dobrych przykładów dostępnych przestrzeni i zdobytych doświadczeń. Wdrożenie zmian może oznaczać potencjalny wzrost liczby uczestników, co z kolei przełoży się na zwiększenie wsparcia finansowego.

Pakiet zaleceń politycznych zapewnia instytucjom kultury możliwość współpracy i dzielenia się swoimi doświadczeniami i rozwiązaniami, poprzez tworzenie profesjonalnej sieci współpracy.

- Wykorzystanie **nowych technologii** z pewnością pomoże poszerzyć potencjalną grupę odbiorców, jednostek i pracowników biorących udział w kursach i przykładach opracowanych w ramach projektu.

- Ustanowienie odpowiednich **mechanizmów konsultacji publicznych** pomiędzy różnymi interesariuszami może sprawić, że problem stanie się bardziej widoczny dla społeczeństwa. Zróżnicowana reprezentacja osób niepełnosprawnych stanowi okazję do zaspokojenia szerokiego zakresu potrzeb związanych z dostępnością.

- Wyniki projektu mogą wywrzeć **międzynarodowy wpływ** na organizacje, instytucje i specjalistów, którzy pragną poszerzyć swoją wiedzę i zasoby, w celu wdrożenia zmian w swoich przestrzeniach lub zapewnienia dalszych możliwości szkolenia instytucjom kultury i odpowiednim organizacjom. Budowanie **lokalnej współpracy i silnej społeczności** może otworzyć możliwości partnerstwa z innymi organizacjami. Lokalne warsztaty i szkolenia będą miały bezpośredni wpływ na lokalnych interesariuszy kultury, co z kolei przyczyni się do poprawy dostępności i włączenia społecznego w lokalnych instytucjach kultury.

Zagrożenia

- Stale rosnący **niedobór funduszy** dla sektora kultury może wywierać presję na menedżerów i pracowników, zmuszając ich do skupienia się wyłącznie na swoich podstawowych obowiązkach, a także może zniechęcać organizacje do wdrażania zmian niezbędnych do poprawy dostępności dla wszystkich rodzajów niepełnosprawności. Niedobór funduszy stworzy **konkurencję** dla tych niezbędnych ulepszeń, głównie ze względu na to, że istnieją również inne priorytety i zobowiązania, które wymagają uwagi i udziału menedżerów oraz pracowników. Ponadto, należy wziąć pod uwagę możliwość, że reakcja społeczeństwa na wysiłki instytucji kultury będzie negatywna lub znikoma.

- Ograniczenie zasobów będzie miało negatywny wpływ na wdrażanie długoterminowych partnerstw oraz rozwój szkoleń i warsztatów, które przecież wymagają odpowiednich zasobów. **Ograniczenia w zasobach stanowią wyzwanie dla zrównoważonego rozwoju.**

- Instytucje kultury i profesjonaliści ds. kultury mogą napotkać **sprzeciw wobec wprowadzaniu zmian** w instytucjach, organizacjach i personelu, dotyczących przyjęcia tych zmian i praktyki dostępności. Opuszczenie strefy komfortu nie jest łatwe i aby zminimalizować ten opór, należy przeprowadzić ważne działania uświadamiające.

- **Zmiany regulacyjne** związane z dostępnością mogą mieć wpływ na trafność, przydatność i trwałość nie tylko pakietu zaleceń politycznych, ale także rezultatów projektu, gdyż mogą one zyskać lub stracić na znaczeniu. To z kolei może wpłynąć na decyzje decydentów (lokalnych/krajowych) odnośnie przyjęcia niezbędnych zmian w przepisach, co z kolei zwiększa trudności we wdrażaniu zmian obejmujących wszystkie osoby niepełnosprawne.

Mocne strony:

- W większości krajów przyjęto **nowe przepisy i regulacje prawne** w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu fizycznej dostępności instytucji kultury.

- **Współpraca** z kluczowymi interesariuszami (muzea, instytucje kultury, ...) przyczyni się do zbudowania silnej sieci wsparcia i wiedzy specjalistycznej. Im większa będzie ta sieć, tym więcej innych interesariuszy wykaże zainteresowanie i tym samym pojawi się więcej nowych inicjatyw. Utworzenie **silnej społeczności** na wzór społeczności internetowej Curability może sprzyjać współpracy, dzieleniu się wiedzą i inicjowaniu przyszłych projektów.

- Rezultaty uzyskane w ramach projektu CURABILITY zapewniają szereg **narzędzi** dla specjalistów, pracowników i instytucji kultury w celu wdrażania i wpływania na zmiany w ich praktyce. Na ich podstawie można oferować **szkolenia** opracowane ramach projektu innym interesariuszom, nie tylko pracownikom sektora kultury, co będzie cennym atutem. W ten sposób holistyczne podejście do projektu w zakresie kwestii dostępności zapewnia narzędzia do opracowywania różnych strategii, a rezultaty dostarczają rzeczywistych doświadczeń, które pomogą innym instytucjom kultury w poprawie ich dostępności. Dostosowanie treści projektu do konkretnych potrzeb lokalnych odbiorców sprawia, że oferowane warsztaty i sesje szkoleniowe są jak najbardziej odpowiednie i skuteczne.

- Rezultaty projektu pomogą instytucjom i pracownikom kultury poszerzyć ich wiedzę i świadomość dotyczącą różnych rodzajów niepełnosprawności oraz konkretnych różnic występujących między różnymi krajami europejskimi. Szkolenia i wyniki projektu będą stanowić solidny punkt wyjścia, który będzie można wykorzystać w różnych krajach, w celu dostosowania ich do warunków lokalnych.

- Istnieją różne możliwości finansowania kształcenia i szkoleń interesariuszy.

Słabe strony:

- Wielu menedżerów kultury, pracowników, edukatorów, a także decydentów politycznych nie zna **pojęcia dostępności kulturowej** wykraczającego poza dostępność fizyczną. Ponadto doświadczenia partnerów są zróżnicowane, co wiąże się z koniecznością dostosowania wyników projektu do różnych szczebli krajowych, przy uwzględnieniu różnych doświadczeń i uwarunkowań krajów partnerskich. Może to stanowić nie lada wyzwanie. W związku z tym, lokalni specjaliści ds. kultury, edukatorzy i pracownicy muzeów posiadają **niewielką wiedzę** na temat projektu oraz wartości prowadzonych warsztatów i szkoleń.

- Niewątpliwie dużym wyzwaniem, z jakim muszą mierzyć się organizacje kultury jest **niedobór środków finansowych** na wprowadzenie w życie zaleceń, propozycji i rozwiązań dotyczących przekształcenia ich przestrzeni i szkolenia personelu. Ponadto wdrożenie zaleceń opracowanych w ramach projektu może wymagać znacznych nakładów finansowych i zasobów ludzkich. Natomiast prowadzenie warsztatów i szkoleń na poziomie lokalnym może pochłaniać dużą ilość zasobów, co znacznie nadwyrężyłoby budżet i wpłynęło na jakość i skalę tych działań. Dostęp do funduszy i dotacji jest ograniczony, przy czym w Europie istnieje wiele innych potrzeb, które konkurują z dostępnością kulturową.

- Naturalny **opór poszczególnych osób i grup wobec zmian** będzie stanowił wyzwanie dla wdrożenia niezbędnych zmian w celu poprawy dostępności. Podnoszenie świadomości na temat dostępności kulturowej może być wyzwaniem dla profesjonalistów i instytucji ze względu na konieczność poświęcenia sporej ilości czasu i wysiłku.

- Pomimo tego, że projekt jest krokiem milowym w obecnej sytuacji, gdyż promuje on i poprawia świadomość na temat różnych rodzajów niepełnosprawności i ich potrzeb, takie podejście z pewnością nie jest wystarczające i powinno zostać dogłębnie przeanalizowane przy okazji realizacji kolejnych projektów.

<p>Szanse:</p> <ul style="list-style-type: none">- Projekt przyczynił się do stworzenia <i>sieci instytucji</i>, pracowników i organizacji, które pomogą poszerzyć możliwości współpracy i podnoszenia świadomości zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym. Projekt <i>e-Bank danych</i> może zwiększyć promocję dobrych przykładów dostępnych przestrzeni i zdobytych doświadczeń. Wdrożenie zmian może oznaczać potencjalny wzrost liczby uczestników, co z kolei przełoży się na zwiększenie wsparcia finansowego. <i>Pakiet zaleceń politycznych</i> zapewnia instytucjom kultury możliwość współpracy i dzielenia się swoimi doświadczeniami i rozwiązaniami, poprzez tworzenie profesjonalnej sieci współpracy.- Wykorzystanie nowych technologii z pewnością pomoże poszerzyć potencjalną grupę odbiorców, jednostek i pracowników biorących udział w kursach i przykładach opracowanych w ramach projektu.- Ustanowienie odpowiednich mechanizmów konsultacji publicznych pomiędzy różnymi interesariuszami może sprawić, że problem stanie się bardziej widoczny dla społeczeństwa. Zróżnicowana reprezentacja osób niepełnosprawnych stanowi okazję do zaspokojenia szerokiego zakresu potrzeb związanych z dostępnością.- Wyniki projektu mogą wywrzeć międzynarodowy wpływ na organizacje, instytucje i specjalistów, którzy pragną poszerzyć swoją wiedzę i zasoby, w celu wdrożenia zmian w swoich przestrzeniach lub zapewnienia dalszych możliwości szkolenia instytucjom kultury i odpowiednim organizacjom. Budowanie lokalnej współpracy i silnej społeczności może otworzyć możliwości partnerstwa z innymi organizacjami. Lokalne warsztaty i szkolenia będą miały bezpośredni wpływ na lokalnych interesariuszy kultury, co z kolei przyczyni się do poprawy dostępności i włączenia społecznego w lokalnych instytucjach kultury.	<p>Zagrożenia:</p> <ul style="list-style-type: none">- Stale rosnący niedobór funduszy dla sektora kultury może wywierać presję na menedżerów i pracowników, zmuszając ich do skupienia się wyłącznie na swoich podstawowych obowiązkach, a także może zniechęcać organizacje do wdrażania zmian niezbędnych do poprawy dostępności dla wszystkich rodzajów niepełnosprawności. Niedobór funduszy stworzy konkurencję dla tych niezbędnych ulepszeń, głównie ze względu na to, że istnieją również inne priorytety i zobowiązania, które wymagają uwagi i udziału menedżerów oraz pracowników. Ponadto, należy wziąć pod uwagę możliwość, że reakcja społeczeństwa na wysiłki instytucji kultury będzie negatywna lub znikoma.- Ograniczenie zasobów będzie miało negatywny wpływ na wdrażanie długoterminowych partnerstw oraz rozwój szkoleń i warsztatów, które przecież wymagają odpowiednich zasobów. Ograniczenia w zasobach stanowią wyzwanie dla zrównoważonego rozwoju.- Instytucje kultury i profesjonaliści ds. kultury mogą napotkać sprzeciw wobec wprowadzaniu zmian w instytucjach, organizacjach i personelu, dotyczących przyjęcia tych zmian i praktyki dostępności. Opuszczenie strefy komfortu nie jest łatwe i aby zminimalizować ten opór, należy przeprowadzić ważne działania uświadamiające.- Zmiany regulacyjne związane z dostępnością mogą mieć wpływ na trafność, przydatność i trwałość nie tylko pakietu zaleceń politycznych, ale także rezultatów projektu, gdyż mogą one zyskać lub stracić na znaczeniu. To z kolei może wpłynąć na decyzje decydentów (lokalnych/krajowych) odnośnie przyjęcia niezbędnych zmian w przepisach, co z kolei zwiększa trudności we wdrażaniu zmian obejmujących wszystkie osoby niepełnosprawne.
--	--

Wnioski

Wnioski

Wiele krajów europejskich podjęło obecnie wysiłki w celu dostosowania się do zasad i zobowiązań określonych w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych. Niemniej jednak, większość proponowanych zmian prawnych jest zbyt ogólna i nie uwzględnia potrzeb i opinii osób niepełnosprawnych, oraz nie bierze pod uwagę różnorodnych rodzajów niepełnosprawności.

Aby to zmienić i móc osiągnąć rzeczywistą poprawę, wymogiem koniecznym jest, aby ustawodawcy uświadomili sobie rzeczywiste potrzeby osób niepełnosprawnych i przełożyli je na konkretne przepisy, które przyniosą rzeczywistą poprawę dla tych osób, nie tylko w obiektach i budynkach publicznych, ale także tych prywatnych. Aby to osiągnąć, należy ustanowić lepsze narzędzia konsultacji, które będą wiążące i przeprowadzane w sposób regularny.

Z drugiej jednak strony, niezbędne jest stworzenie silnej społeczności złożonej z różnych interesariuszy i miłośników kultury, zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym, gdzie możliwe będzie dzielenie się rezultatami projektu i wypracowanymi dobrymi praktykami.

Niezbędne ulepszenia, zarówno w zakresie szkoleń i umiejętności pracowników kultury, jak i te wprowadzane w przestrzeniach fizycznych, wymagają silnych i ciągłych inwestycji. Posiadanie tych dodatkowych inwestycji pozwoli osobom odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji na wdrożenie niezbędnych ulepszeń, bez konieczności dokonywania wyboru między różnymi działaniami, które już prowadzą.

Bez tych ciągłych inwestycji ciężko będzie zapewnić ustawiczne szkolenie pracowników kultury, rozwój kursów lub warsztatów, oraz dostosować rezultaty i dobre praktyki do konkretnych potrzeb poszczególnych grup docelowych.

Podsumowując, jako główne przeszkody w poprawie dostępu do kultury można wymienić:

- Brak ogólnej wiedzy na temat niepełnosprawności, oraz osób niepełnosprawnych i ich potrzeb
- Brak szkoleń dla pracowników sektora kultury i ich trenerów w zakresie potrzeb osób niepełnosprawnych i zasobów technologicznych
- Niedobór funduszy na przeprowadzenie szkoleń i wykorzystanie ich w zasobach organizacji.

Partnerstwo:

Co-funded by
the European Union

CURABILITK

